

Gemeente Vlaardingen

Financieel beleidskader

Gemeente Vlaardingen

Financieel beleidskader

Inleiding en leeswijzer

Het financieel beleidskader is een samenvatting van de uitgangspunten die de Gemeente Vlaardingen hanteert bij het financieel mogelijk maken van haar doelstellingen en ambities. Het financieel beleid zelf is in verscheidene documenten verwoord. Met dit stuk wordt een zo volledig mogelijk beeld geschepst van de relevante wetgeving en interne regelgeving die de kaders stelt voor het gemeentelijk financieel beleid in Vlaardingen.

Allereerst worden de financiële beleidsuitgangspunten van een aantal belangrijke onderwerpen behandeld. Vervolgens komt algemene informatie/wetgeving aan bod en wordt de interne regelgeving aangehaald.

Voor de overzichtelijkheid en leesbaarheid is er voor gekozen om niet al het eerder vastgestelde beleid of externe regelgeving hierbij te herhalen, maar om deze informatie samen te vatten en via doorklikmogelijkheden te verwijzen naar de vastgestelde bronnen.

Financiële beleidsuitgangspunten

1. Begroten, verantwoorden en toezicht

Het college biedt de gemeenteraad ieder jaar een voorjaarsnota aan met daarin de financiële en beleidsinhoudelijke uitgangspunten voor het volgende begrotingsjaar en de drie opvolgende jaren. In deze voorjaarsnota worden de bevindingen betrokken uit de tussentijdse rapportages van de begrotingsuitvoering en de jaarstukken.

In de Voorjaarsnota wordt het meerjarig financiële perspectief gepresenteerd met alle ontwikkelingen die consequenties hebben voor het begrotingssaldo. Bij een positief begrotingssaldo kan het college de gemeenteraad voorstellen om dit te benutten voor nieuw beleid. Wanneer onvoldoende middelen aanwezig zijn voor nieuw beleid dan zullen keuzes gemaakt moeten worden om oud beleid te versoberen (bezuinigen) om ruimte te maken voor gewenste nieuwe beleidsontwikkelingen.

De raad autoriseert met het vaststellen van de begroting de totale lasten en de totale baten per programma en het overzicht algemene dekkingsmiddelen, inclusief de geraamde investeringskredieten en de mutaties van de reserves en voorzieningen.

Bij het opstellen van de begroting streven we naar een meerjarig positief saldo.

Verder stelt het Besluit Begroting en Verantwoording (BBV) dat gemeenten hun structurele lasten dekken met structurele baten en de incidentele lasten dekken met incidentele baten. Het dekken van structurele lasten met incidentele baten is op de lange termijn niet houdbaar omdat dan elk jaar gezocht zal moeten worden naar (incidentele) dekkingsmiddelen om tegenover de structurele lasten te kunnen zetten.

De provincie houdt in haar toezichtbeslissing rekening met in hoeverre de incidentele en structurele baten en lasten in evenwicht zijn. Daarbij hanteert zij als uitgangspunt dat bij voorkeur het eerste jaar van de meerjarenraming structureel sluitend moet zijn. Als het eerste jaar structureel sluitend is, dan hoeven de volgende jaren niet structureel sluitend te zijn. Als het eerste jaar niet structureel sluitend is, dan moet uiterlijk in het laatste jaar (maar bij voorkeur zo snel mogelijk) een structureel sluitende begroting bereikt zijn.

De toezichthouder, Gedeputeerde Staten (GS) houdt toezicht op een in principe structureel sluitende begroting. De reden hiervoor is om te voorkomen dat een gemeente een beroep moet doen op de collectiviteit van gemeenten en daardoor onder curatele wordt gesteld. De toezichthouder reageert op beslissingen met financiële consequenties die het materiele begrotingsevenwicht aantast. Het doel van de toezichthouder is eraan bij te dragen dat een gemeente financieel in staat is zijn taak en rol te blijven waarmaken, zonder dat de eigen verantwoordelijkheid van de gemeente wordt overgenomen.

Op basis van het begrotingsonderzoek en een risicoanalyse bepalen GS voor elk begrotingsjaar het toezichtregime. Repressief toezicht (achteraf) is regel, preventief toezicht vooraf is uitzondering. Bij repressief toezicht wordt de begroting voor kennisgeving aangenomen, bij preventief toezicht behoeft de begroting de goedkeuring van GS. Zolang die goedkeuring nog niet is verleend heeft de gemeente de toestemming van GS nodig tot het aangaan van verplichtingen.

Het college informeert de raad door maandelijks de begrotingsafwijkingen in kaart te brengen. Daarnaast vindt aanpassing van de begroting plaats door middel van drie tussentijdse rapportages, waarin informatie wordt gegeven over de realisatie van de begroting van de gemeente over het lopende boekjaar. Tevens wordt hierbij een overzicht van de monitor bezuinigingen verstrekt. Uiteindelijk legt het college middels de jaarstukken verantwoording af over de uitvoering van de programma's.

Op deze manier zijn we voortdurend bezig met het verbeteren, transparanter en inzichtelijker maken van de gemeente financiën, niet alleen intern maar ook extern. De Begroting in één oogopslag, waarin op een beeldvormende manier de begroting leesbaar wordt gemaakt, is hier een goed voorbeeld van.

2. Inkomsten, uitgaven en schulden

Onze inkomsten zijn globaal te verdelen in twee categorieën:

- Algemene dekkingsmiddelen (vrij inzetbaar);
- Geormerkte dekkingsmiddelen (alleen inzetbaar voor één specifiek doel).

Een gemeente krijgt het grootste deel van zijn inkomsten van het rijk. Deze inkomsten bestaan uit uitkeringen uit het gemeentefonds en specifieke uitkeringen. Daarnaast int de gemeente zelf belastingen, waarvan de belangrijkste de Onroerende Zaakbelasting is. Tegenover een belasting staat geen concreet aanwijsbare, individuele tegenprestatie. Het tarief is in principe niet afgeleid van de kosten. Ook vraagt de gemeente gebruikersvergoedingen van zijn inwoners voor bijvoorbeeld het riool en het ophalen en afvoeren van het afval. Het uitgangspunt voor de belastingen en heffingen is wel dat de tarieven kostendekkend zijn.

De lokale lastendruk voor inwoners wordt uitgedrukt in de woonlasten. Onder de woonlasten wordt verstaan het gemiddelde bedrag dat een huishouden in Vlaardingen betaalt aan OZB, rioolrecht en afvalstoffenheffing.

Bij de berekening van de totale woonlasten zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- Er wordt uitgegaan van een eigen woning die wordt bewoond door een gezin;
- De OZB-tarieven zijn gebaseerd op de gemiddelde WOZ-waarde van woningen in Vlaardingen;
- Voor de minst draagkrachtige inwoners bestaat er een adequaat kwijtscheldingsbeleid.

Met deze inkomsten doet de gemeente uitgaven. Zijn de uitgaven in een jaar hoger dan de inkomsten dan moet bij de behandeling van de jaarrekening een onttrekking worden gedaan aan de algemene reserve. Houdt de gemeente in een jaar een deel van zijn inkomsten over dan kan dit bij de behandeling van de jaarrekening worden toegevoegd aan de algemene reserve of worden bestemd voor een specifiek doel (bestemmingsreserve). Het is niet mogelijk om oneindig een beroep te doen op de algemene reserve aangezien deze reserve een risicobufferfunctie heeft. Voorkomen moet worden dat de stand van de algemene reserve onder een afgesproken minimaal gewenst niveau komt. Hoewel het

uitgangspunt is om het jaar met een positief saldo te eindigen, kunnen (niet beïnvloedbare) ontwikkelingen anders doen gebeuren. Aangezien zich autonome ontwikkelingen voor kunnen doen is het verstandig om in de algemene reserve een buffer op te nemen om een ongewenste negatief begrotingsresultaat incidenteel zo veel mogelijk op te kunnen vangen.

Ook heeft een negatief begrotingssaldo effect op de leenschuld omdat de gemeente aanvullend geld moet lenen.

Bij grote, incidentele uitgaven, zoals de bouw van een gebouw, moet de gemeente aanvullend geld lenen. Zo ontstaan er schulden. Houdt de gemeente in een jaar een deel van zijn inkomsten over dan kan de gemeente een deel van zijn schulden afbetalen. De toename of afname van de schulden in een jaar is het financieringsresultaat (EMU-saldo) van de gemeente.

Gemeenten maken op het geleende geld in principe geen rendement. Voor het lenen van geld is een gemeente een prijs verschuldigd in de vorm van rente. Deze rentekosten zijn extra kosten voor een gemeente waar geen extra inkomsten tegenover staan. Daarnaast moet een gemeente zijn leningen terugbetalen.

Leningen leggen een beslag op toekomstige uitgaven. Rente en aflossingen leggen vaak voor decennia een claim op de beschikbare middelen van toekomstige generaties. Anderzijds wordt voorkomen dat deze toekomstige generaties worden geconfronteerd met verouderde gebouwen en achterstallig onderhoud. Met lenen neemt een gemeente als het ware een voorschot op de toekomst. Hoe hoger de schulden hoe meer toekomstige inkomsten voor aflossingen en rente worden vastgelegd. Deze uitgaven aan aflossingen en rente kunnen niet aan andere publieke voorzieningen worden besteed. Te hoge schulden verdrukken op deze wijze uitgaven aan noodzakelijke publieke voorzieningen en brengen de gemeente in financiële problemen. Ook beperken schulden de flexibiliteit van een begroting om inkomstendalingen op te vangen.

Met behulp van de renterisiconorm wordt bepaald welk renterisico de gemeente loopt op haar vaste schuld. De renterisiconorm is bepaald op 20% van het begrotingstotaal. Dat wil zeggen dat de jaarlijks verplichte aflossingen en de renteherzieningen niet meer mogen bedragen dan 20% van het begrotingstotaal. Het uitgangspunt van de renterisiconorm is het beheersen van de renterisico's op langlopende schulden. Dit gebeurt door het aanbrengen van spreiding in de looptijden van de leningen. Hiermee wordt voorkomen, dat een groot deel van de

leningen tegelijk opnieuw moet worden afgesloten, met het risico van snel oplopende rentelasten.

Afschrijven is, economisch gezien, het tot uitdrukking brengen van de waardevermindering van een goed. Deze waardevermindering wordt administratief geboekt en behoort tot de exploitatielasten. Afschrijven is een administratieve handeling, er is geen geld mee gemoeid. Immers, de daadwerkelijke aanschaf van het goed heeft reeds in het verleden plaatsgevonden.

3. Bezit, financiering en balans

Gemeenten gebruiken leningen in de regel voor de aanschaf van bezit. De waarde van dat bezit wordt in de boekhouding van een gemeente op een balans bijgehouden. Het bezit van een gemeente wordt aan de linkerkant – de debetzijde – van de balans geadmistreerd. Ook de leningen van een gemeente worden in de vorm van schulden op de balans bijgehouden. Leningen zijn echter geen bezit en staan daarom op de rechterzijde van de balans. Op de rechterzijde van de balans - de creditzijde - staat hoe het gemeentebezit is gefinancierd. Daar staat hoeveel schulden nog open staan voor het financieren van het bezit.

Een balans moet in evenwicht zijn. Als de schulden op de rechterzijde van de balans lager zijn dan de waarde van de bezittingen op de linkerkant, ontstaat op de rechterzijde een sluitpost om de balans in evenwicht te brengen. Deze sluitpost noemen we de reserves of ook wel het eigen vermogen. Het is een fictieve post. Hoewel deze reserves op de balans eigenlijk lucht zijn – ze representeren geen daadwerkelijk financieel kapitaal – hebben ze wel een betekenis. Een positief eigen vermogen in de vorm van reserves (en voorzieningen) geeft aan welk deel van het gemeentebezit op de linkerkant van de balans is afbetaald. De reserves zelf zijn dus geen geld.

De afgelopen jaren is de leenschuld onderwerp van gesprek binnen het gemeentebestuur. De leenschuld is de afgelopen jaren toegenomen en uit benchmarks en kengetallen blijkt dat de schuldbestand hoog is. In het coalitieakkoord heeft het college opgenomen te streven naar een stabilisatie van de leenschuld door terughoudend te zijn bij het doen van nieuwe investeringen. Op basis van het huidige investeringsprogramma en de inkomsten en uitgaven van de huidige grondexploitaties is de verwachting dat de komende jaren een daling in de leenschuld zal optreden.

Een kengetal om de hoogte van de schulden van een gemeente te beoordelen, is de netto schuldquote. De netto schuldquote geeft een indicatie van de druk van de

rentelasten en de aflossingen op de exploitatie. Omdat bij verstrekte leningen onzekerheid kan bestaan of ze allemaal terug worden betaald wordt de netto schuldquote gecorrigeerd voor leningen bepaald. Volgens het expertisecentrum gemeentefinanciën van de VNG springt het licht op rood bij een netto schuldquote van meer dan 130% en is voorzichtigheid geboden bij een netto schuldquote tussen de 100% en 130%.

Een ander belangrijk kengetal is de solvabiliteitsratio. De solvabiliteit geeft inzicht in de mate waarin de gemeente in staat is aan haar financiële verplichtingen te voldoen. Onder de solvabiliteitsratio wordt verstaan het eigen vermogen als percentage van het balanstotaal. Het eigen vermogen van een gemeente bestaat uit de reserves (zowel de algemene reserve als de bestemmingsreserves) en het resultaat uit het overzicht van baten en lasten.

De volgende algemene normwaarden worden gehanteerd bij de solvabiliteit:

Weinig tot geen schuld > 80 %

Normaal 30% - 80%

Voorzichtigheid geboden 20% - 30%

Bezit zeer zwaar belast met schuld 0% - 20%

Om op de financiële positie te sturen wil het college de indicatoren 'netto schuldquote' en 'solvabiliteitsratio' hanteren. Daarbij stellen we voor te streven naar een netto schuldquote die lager is dan 100% en een solvabiliteitsratio die hoger is dan 30%. In andere woorden: de netto schuld mag maximaal zo hoog zijn als het totaal aan inkomsten in een jaar (2015: circa € 240 miljoen) en het bezit mag voor maximaal 70% met vreemd vermogen worden gefinancierd (2015: circa 84%). De eerste indicator richt zich dus met name op de hoogte van de leenschuld. Bij het sturen op de tweede indicator, solvabiliteit, kan de focus zowel liggen op een verlaging van de leenschuld als op een toename van de algemene reserve. Een verlaging van de leenschuld in combinatie met een toename van de algemene reserve heeft dan uiteraard een versterkende invloed op een verbetering van de solvabiliteitsratio.

Om de netto schuldquote onder de 100% te houden vanaf 2018 is het noodzakelijk om een maximum te stellen aan het totaal aan investeringen per jaar. Dit maximum zou voor Vlaardingen uitkomen op circa € 10 miljoen gemiddeld per jaar. Een aantal investeringen zijn structureel (dus jaarlijks terugkerend) in het investeringsprogramma opgenomen. Dit betreffen investeringen die noodzakelijk zijn om de betreffende kapitaalgoederen, zoals openbare verlichting en verkeersregelinstallaties, in stand te houden en te vervangen als de gebruiksduur

voorbij is. Het gaat hier om zogenaamde vervangingsinvesteringen. Per jaar moet in ieder geval rekening gehouden worden dat circa € 3 miljoen bestaat uit noodzakelijke vervangingsinvesteringen. Dit betekent dat gemiddeld € 7 miljoen over is voor nieuwe investeringen die jaarlijks bij de Voorjaarsnota afgewogen kunnen worden. Om grotere investeringen wel mogelijk te maken is het maximum aan investeringen van € 10 miljoen een gemiddelde over de begrotingsperiode (4 jaar). Wanneer in een bepaald jaar het maximum wordt overschreden moet hier de daarop volgende jaren rekening mee gehouden worden.

Wanneer onacceptabele achterstanden, calamiteiten of iets dergelijks ontstaan, is er de mogelijkheid van dit gemiddelde af te wijken. Wanneer de wens optreedt meer te willen investeren, zullen andere financieringsbronnen gezocht moeten worden, bijvoorbeeld door eerst te sparen.

Naast het beperken van het investeringsniveau is het benodigd vast te houden aan het jaarlijks sparen van € 3 miljoen in de periode vanaf 2019. Deze maatregelen tezamen zorgen voor het bereiken van de genoemde percentages ten aanzien van de netto schuldquote en solvabiliteitsratio.

In het Treasurystatuut, waarin het beleid ten aanzien van het afsluiten van geldleningen beschreven is, is bepaald dat Vlaardingen het principe van totaalfinanciering toepast. Dit betekent dat voor het aantrekken van financieringsmiddelen niet de omvang van een individueel investeringskrediet (projectfinanciering) bepalend is, maar de financieringsbehoefte van de gemeente als geheel. De consequentie hiervan is dat voor de interne doorberekening van rentelasten slechts één interne rekenrente gehanteerd kan worden.

Om de doelstellingen uit bepaalde begrotingsprogramma's te kunnen realiseren, worden door de raad (door vaststelling van de begroting) jaarlijks investeringskredieten gevoteerd. Deze kredieten geven het college de bevoegdheid om in de stad investeringen te doen. Aangezien Vlaardingen niet over belegde liquiditeitsoverschotten beschikt moeten voor nieuwe investeringen extra financieringsmiddelen worden aangetrokken. Het moge duidelijk zijn dat voor deze geldleningen rente betaald moet worden aan de diverse geldgevers.

Omdat het bij investeringen om uitgaven gaat die een meerjarig nut hebben wordt het totaalbedrag van de investering geactiveerd. Activeren is het plaatsen van een investeringsbedrag aan de bezittingenkant van de balans. Het investeringsbedrag wordt op de balans verantwoord onder de Vaste Activa. Alleen investeringen ten behoeve van grondexploitaties staan, als gevolg van de voorschriften uit het

Besluit Begroting en Verantwoording, niet onder de Vaste Activa, maar onder de Voorraden.

In overeenstemming met de nota Waardering en Activering wordt op de (materiële) vaste activa jaarlijks en levensduurafhankelijk afgeschreven ten laste van de exploitatie. Na afschrijving verandert het investeringsbedrag in een restant boekwaarde. De omvang van deze boekwaarden bepaalt, in combinatie met de interne rekenrente, de intern aan begrotingsprogramma's, burgerproducten, et cetera door te berekenen rentelasten.

De gemeente hanteert een interne rekenrente om de kostprijs van producten te bepalen. De interne rekenrente is een redelijke benadering voor de rente die door de gemeente aan geldgevers betaald moet worden. De marktrente fluctueert jaarlijks, maar de interne rekenrente wordt hier niet jaarlijks op aangepast. Daarentegen wordt gewerkt met een gemiddelde. Wanneer dat gemiddelde (de interne rekenrente) uit de pas gaat lopen met de marktrente, bijvoorbeeld door de krediet- en schuldencrisis, wordt de interne rekenrente aangepast. Zodoende wordt jaarlijks, bij de Voorjaarsnota, bekeken of de interne rekenrente nog in de lijn van de marktrente ligt. Bij een afwijking van rond de 1% zal een voorstel tot aanpassing van de interne rekenrente worden gedaan.

Omdat er een verschil is tussen de werkelijke rente en de interne rekenrente beschikt Vlaardingen over een positief renteresultaat. Het renteresultaat bestaat uit het positieve verschil tussen de intern doorberekende rentelasten en de werkelijke rentelasten. Het renteresultaat maakt deel uit van de algemene dekkingsmiddelen van de gemeente.

4. Sparen en reserves/reserveren

In het coalitieakkoord 2014-2018 is het werken aan een financieel gezond Vlaardingen als belangrijke doelstelling benoemd. Een financieel gezond Vlaardingen houdt in:

- Niet meer uitgeven dan aan inkomsten binnen komt (materieel evenwichtige begrotingen);
- Toekomstige inkomsten uit grondexploitaties, gelet op de economische ontwikkeling, realistisch en voorzichtig ramen;
- Voldoende eigen vermogen om (financiële) risico's op te vangen (weerstandscapaciteit);
- Financiële ruimte om (noodzakelijke, onvermijdelijke) investeringen in de stad te plegen.

De gemeente dient er in 2018 weer financieel goed voor te staan, met een gezonde reservepositie. Daarom wordt er bezuinigd en gespaard. Als dat is gerealiseerd, is er weer een solide financiële basis voor latere jaren.

De financiële resultaten van de grondexploitaties hebben de vermogenspositie verzwakt. Om op de lange termijn een duurzaam en solide financieel beleid te kunnen voeren zijn verliesvoorzieningen voor de grondexploitaties getroffen. Daardoor is in eerste instantie verder ingeteerd op de weerstandscapaciteit en daarna versterkt door hogere spaarbedragen in de begroting op te nemen. Daarnaast wordt gewerkt aan een verhoging van de weerstandscapaciteit naar het, op basis van actuele risico's, gewenste niveau.

Reserveren is een vorm van sparen. Het betekent geld opzij leggen:

- Om later een (grote) investering te doen;
- Voor moeilijke tijden;
- Om risico's op te vangen;
- Voor onverwachte zaken.

Zowel de vorming/toevoeging als de onttrekking aan reserves geschieden in de sfeer van de resultaatbestemming. De besteding van een reserve vormt namelijk de dekking van de in de exploitatie verwerkte bijbehorende lasten. Het geld wordt gebruikt voor interne financiering. Om reserves liquide te krijgen zal geld geleend moeten worden.

De algemene reserve vormt het vrij besteedbare eigen vermogen van de gemeente. De reserve heeft als belangrijkste functie het vormen van een buffer voor financiële tegenvallers. Tekorten en overschotten op de jaarrekening komen ten laste respectievelijk ten gunste van de algemene reserve.

De algemene reserve is tevens bedoeld om risico's, zoals periodiek benoemd in de paragraaf Weerstandsvermogen en risicobeheersing bij de meerjarenbegroting en bij de jaarstukken, af te dekken. De reserve afkoopsommen erfpacht, hoewel naar aard een bestemmingsreserve, wordt ook gerekend tot het weerstandsvermogen. Wanneer een beroep gedaan moet worden op deze reserve vanwege risico's, moet deze bestemmingsreserve zo spoedig mogelijk aangevuld worden. Het feit dat de afkoopsommen erfpacht onderdeel uitmaken van de weerstandscapaciteit is daarom geen ideale situatie. Onze ambitie is om in de toekomst voor het weerstandsvermogen onafhankelijk te zijn van de afkoopsommen erfpacht, uiteraard binnen reële mogelijkheden.

5. Risicobeheersing

Risicomanagement is het systematisch opzetten, uitvoeren en bewaken van acties om risico's te detecteren, te prioriteren en te analyseren, en voor deze risico's maatregelen te bedenken, te selecteren en uit te voeren.

Het weerstandsvermogen geeft de relatie aan tussen de risico's waar geen maatregelen voor zijn getroffen en de capaciteit die een gemeente heeft om die niet begrote kosten op te vangen. Het gemeentelijk beleid is gericht op het realiseren van een weerstandsvermogen van 100%.

Op basis van het BBV dienen enkele kengetallen opgenomen te worden in de planning en control documenten begroting en jaarrekening. Deze kengetallen zijn bedoeld om gemakkelijker inzicht te krijgen in de financiële positie van de gemeente. Het criterium voor deze kengetallen is:

Netto schuldquote – tot 100% 'goed', tussen de 100% en 130% 'opletten', boven 130% 'bijsturing';

Solvabiliteit: kleiner dan 30% 'onvoldoende' (veel vreemd vermogen aanwezig);
Structurele exploitatieruimte: positieve uitkomst 'goed' (ruimte aanwezig om een stijging van structurele lasten te kunnen opvangen);

Grondexploitatie: norm bepaling is lastig. De boekwaarde van de gronden geeft wel weer in welke mate er middelen zijn aangewend in de grondexploitatie. Dit geld dient namelijk ook nog terugverdiend te worden.

Om onderbouwd een koppeling aan te brengen tussen risicomanagement en het benodigd weerstandsvermogen, zijn simulaties en gevoeligheidsanalyses nodig. Hiervoor wordt de Monte-Carlo methode toegepast, waarvan de uitkomst bepaalt hoe groot de weerstandscapaciteit moet zijn om alle risico's te kunnen opvangen. Deze methode wordt twee keer per jaar, bij de begroting en jaarrekening, toegepast.

Door de komst van het sociaal domein is het (financiële) aandeel gemeenschappelijke regelingen sterk toegenomen. Tevens brengt deze uitbreiding meer risico's met zich mee. Als gevolg van het overschrijden van de begroting van een gemeenschappelijke regeling, bestaat de kans dat de gemeente als deelnemer een financiële bijdrage moet doen. Om voldoende grip te houden op gemeenschappelijke regelingen wordt een werkwijze Verbonden Partijen opgesteld.

Algemene informatie / relevante wetgeving

(klik op het onderwerp om de betreffende informatie in te zien)

Besluit Begroting en Verantwoording Provincies en Gemeenten (BBV)

In dit besluit is voorgeschreven dat er een begroting voor de raad is, een productenraming voor het college en informatie voor derden voor het rijk, het CBS, de Europese Unie en de toezichthouders. Ook is in het BBV voorgeschreven dat de begroting en jaarstukken identiek van opzet zijn. Daarnaast bevat het BBV bepalingen over de financiële positie, zoals over activeren, waarden, reserves en voorzieningen. In het BBV is opgenomen dat de functionele en categoriale indelingen, ten behoeve van derden, worden voorgeschreven in de Ministeriële Regeling informatie voor derden (Iv3).

Besluit accountantscontrole decentrale overheden (Bado)

Dit besluit geeft de minimumvereisten voor de accountantscontrole bij de provincies en gemeenten.

Gemeentewet

De gemeentewet regelt de samenstelling, inrichting en bevoegdheid van een gemeentebestuur.

Regelgeving informatie voor derden (IV3)

Informatie voor Derden (Iv3) is een informatiesysteem waarin staat welke financiële informatie de gemeente, provincie en gemeenschappelijke regeling moet verstrekken en op welke wijze dit moet. De afnemers van deze financiële informatie zijn onder meer de financiële toezichthouder, de Europese Unie, het ministerie van BZK en het CBS.

Iv3 bevat gegevens uit de begroting, kwartaalcijfers en jaarrekening. Deze gegevens zijn onder andere van belang bij de verdeling van het gemeentefonds en het provinciefonds.

Wet Financiering decentrale overheden (Fido)

De wet geeft het kader voor het financieringsbeleid van openbare lichamen, waarbij de nadruk ligt op bevordering van de kredietwaardigheid van openbare lichamen, alsmede op de flexibiliteit en transparantie van het financieringsbeleid.

Uitgangspunten gemodificeerd stelsel van baten en lasten provincies en gemeenten

Dit document draagt bij aan de versterking van de financiële functie van provincies en gemeenten. Het document geeft de principes, die als uitgangspunt voor het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten hebben gediend. De punten waarop de provincies en gemeenten verschillen van het bedrijfsleven staan daarbij centraal.

Commissie BBV

Het is wettelijk vastgelegd dat gemeenten en provincies jaarlijks begrotings- en verantwoordingsstukken moeten opstellen. De regelgeving hieromtrent is vastgelegd in het Besluit begroting en verantwoording (BBV). In het BBV is opgenomen dat er een commissie is voor het Besluit begroting en verantwoording (commissie BBV) met als taak zorg te dragen voor een eenduidige uitvoering en toepassing van het BBV. Daarnaast is het de taak van de commissie om te zorgen voor een visie ten aanzien van rechtmatigheid in de controleverklaring van gemeenten, gemeenschappelijke regelingen, provincies en waterschappen. Dit doet zij onder andere door het uitbrengen van richtinggevende notities, het onderhouden van de Kadernota rechtmatigheid en het beantwoorden van praktijkvragen.

Op deze website is informatie te vinden over onder andere de BBV, IV3, gemodificeerd stelsel van baten en lasten, vennootschapsbelasting, grondexploitaties, rechtmatigheid en diverse notities.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft de zorg voor het goed functioneren van het openbaar bestuur van ons land. De hoofdtaken zijn verder het bevorderen van de democratische rechtsstaat, een slagvaardig bestuur en zorg voor betaalbare woningen en een goede leefomgeving. Dit ministerie beheert het Gemeentefonds.

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG)

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten is de koepelorganisatie van alle gemeenten. Zij behartigt hun belangen bij het kabinet, de Tweede Kamer, overheden en maatschappelijke organisaties. De vereniging levert diensten en producten voor gemeentebestuurders en -medewerkers.

Interne regelgeving

(klik op het onderwerp om de betreffende informatie in te zien)

Controle verordening artikel 213

In deze verordening worden de regels voor de accountantscontrole zodanig vastgelegd dat de toetsing van de rechtmatigheid van het financiële beheer en van de financiële organisatie is gewaarborgd. Verder regelt de verordening een aantal zaken met betrekking tot de opdrachtverlening aan de externe accountant. Deze verordeningen zijn een wettelijke verplichting en het domein van de gemeenteraad.

Controleprotocol

Het controleprotocol heeft als doel nadere aanwijzingen te geven aan de accountant over de reikwijdte van de accountantscontrole, de goedkeurings- en rapporteringstoleranties, het normenkader en het te hanteren toetsingskader voor de controle van de jaarrekening. Deze verordening waarborgt tevens dat de rechtmatigheid van het financiële beheer en van de inrichting van de financiële organisatie wordt getoetst.

Financiële verordening artikel 212

Deze verordening regelt de uitgangspunten voor het financieel beleid, alsmede voor het financieel beheer en voor de inrichting van de financiële organisatie van de gemeente Vlaardingen.

Nota Grondbeleid

De notitie behandelt verschillende aspecten van de (gemeentelijke) grondexploitatie. Centraal staat de toepassing bij gemeenten die voor eigen rekening en risico bouwgrond produceren met het doel die te verkopen of in erfpacht uit te geven. Deze notitie wordt ook gebruikt om de relevante artikelen van het BBV te verduidelijken of nadere aanbevelingen hierover te geven. Dit geheel maakt een adequate jaarverslaglegging mogelijk in het kader van het BBV met betrekking tot grondexploitaties en de daarmee samenhangende zaken.

Richtlijn begrotingsrechtmatigheid

Dit beleidskader is noodzakelijk om de lokaal gehanteerde richtlijnen voor het op een adequate wijze uit te voeren, wettelijk verplichte, rechtmatigheidsoordeel van de accountant bij de jaarrekening vast te leggen. Daarnaast is deze richtlijn bedoeld om op het terrein van de formele budgetbevoegdheid van de raad normen

op het gebied van begrotingsrechtmatigheid vast te leggen en transparant te maken.

Nota Risicomanagement

Het doel van risicomanagement is een beter inzicht in en de beheersing van de risico's en de financiële vertaling van de risico's in relatie tot de weerstandscapaciteit.

Richtlijn actieve informatieplicht

Dit beleidskader is noodzakelijk opdat de raad haar kaderstellende en controlerende rol waar kan maken. Het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester worden verplicht open te handelen. Zij moeten alle informatie verschaffen die de raad voor de uitoefening van zijn taken nodig heeft. Zij moeten openheid van zaken geven, zodat de raad zijn werk goed kan doen. Dit betekent dat zij de afweging moeten maken wat voor de raad interessante en noodzakelijke informatie is.

Richtlijn waardering en activering

De richtlijn geeft aan hoe de organisatie moet omgaan met investeringen, waardering hiervan, en afschrijvingen.

Nota reserves en voorzieningen

Het doel van deze nota is het beleid voor reserves en voorzieningen vast te leggen en het zo transparant en actueel mogelijk weergeven van het doel en de wijze van aanwending van de reserves en voorzieningen.

Treasurystatuut

Het statuut beschrijft de uitgangspunten, de doelstellingen en de richtlijnen ter uitvoering van de treasuryfunctie.

Verordening onderzoeken doelmatigheid en doeltreffendheid artikel 213a

Deze verordening regelt het periodiek onderzoek door het college naar de doelmatigheid en doeltreffendheid van het door het college gevoerde bestuur.

Nota Erfpacht

De Nota Erfpacht geeft de kaders aan waarbinnen het college en de ambtelijke organisatie uitvoering geeft aan de diverse aspecten van het erfpachtstelsel.

Inkoop- en aanbestedingsbeleid

In dit beleid wordt het inkoopproces inzichtelijk en transparant gemaakt door de doelstellingen, uitgangspunten en kaders te schetsen waarbinnen inkoop in de gemeente plaatsvindt.

